

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Gáláns milliwattok**

1. Gáláns milliwattok

kis Ferenc

János-g534 pedálozási technikája leginkább egy túlméretezett akkumulátor elszántságára emlékeztetett, de a szeme sarkából állandóan a szomszédos padot leste. A kolónia szigorú szabályzata szerint a hatvan év feletti bioegységek közötti érzelmi megnyilvánulás nem csupán felesleges kalóriaégetésnek számított, hanem egyenesen hálózati szabotázsnek. Ennek ellenére a férfi minden egyes lendkerék-fordulattal próbált pár milliwattnyi lovagiasságot átirányítani a nagymama megroggyant generátorára.

- Állítsa le a túlkompenzálást, János! - sziszegte a nagymama, miközben szikrázó tekintettel taposta a vasat. - A végén még azt hiszik az őrszemek, hogy hiányzik a fegyelmem. Egy szabályos dobozrendszerben nincs helye a nyikorgó gálánsoknak.

- Csak a feszültséget egyenlítem ki, anyukám - mormogta János-g534, és elfojtott egy elkeseredett lihegést. - A kolónia hatékonysága mindannyiunk érdeke. És a maga térde tegnap óta úgy kattog, mint egy zárlatos relé.

Alinda szótlanul kapkodta a levegőt a két idős között. A lány combjai már égtek az átvállalt terheléstől, de a jelenet láttán mégis elmosolyodott. A nagymama hiába játszotta a rideg, törvénytisztelő állampolgárt, a pulzusmérő pántja vörösen pislákol a nyakán. Nem a fizikai megterheléstől pörgött az öreg hölgy ketyegője, hanem a g-534-es jelzésű férfi makacs jelenlététől.

A kolónia bürokráciája sok mindent tudott mérni wattban és szénhidrátban, de az idős szív makacs, irracionális mellékáramköreivel az algoritmus sem tudott mit kezdeni.